

§§ 12—14, jfr. lovbekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954.

Ved opgørelsen af en forenings formue bortses der i denne forbindelse fra den del af regnskabsårets overskud, der som dividende eller efterbetaling udloddes for det pågældende regnskabsår.

Til en forenings formue henregnes andele i hovedforeninger samt den del af foreningens reservefonds i hovedforeningen, som den ved sin udtræden af hovedforeningen kan kræve udbetalt af denne; den del, der ikke kan kræves udbetalt som anført, henregnes til hovedforeningens formue.

§ 19.

Udenfor København og Frederiksberg forfalder den i nærværende afsnit C. omhandlede indkomstskat til staten til betaling af skatteyderne den 1. november 1955 og indbetales af kommunalbestyrelserne i statskassen senest den 15. december 1955, medens iøvrigt de i loven af 10. april 1922 indeholdte regler kommer til anvendelse. I København og Frederiksberg følges reglerne i kgl. anordning af 20. juli 1922, jfr. kgl. anordning af 30. marts 1925, samt kgl. anordning af 22. august 1937, jfr. kgl. anordning af 14. juni 1940.

Iøvrigt finder de i lov nr. 149 af 10. april 1922 givne regler tilsvarende anvendelse på skatten efter nærværende afsnit C., forsåvidt dette er foreneligt med de heri indeholdte regler, dog at der ved skatteberegningen ikke gives fradrag i den skattepligtige indkomst efter reglerne i nævnte lovs § 8.

§ 20.

Den i nærværende afsnit C. omhandlede skat kan ikke bringes til fradrag ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune.

Bestyrelsen for de i nærværende afsnit omhandlede foreninger er forpligtet til at meddele de skattelignende myndigheder alle de for skattens beregning fornødne oplysninger. Afgivelsen af de nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af dagbøder, der fastsættes af finansministeren.

Reglerne i § 16, stk. 3, i de årlige love om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteårene 1940-41—1948-49 kommer ikke til anvendelse på

udbetalinger i regnskabsår, som lægges til grund for skatteansættelserne i skatteårene fra og med skatteåret 1949—50, således at forhøjelse af den skattepligtige indkomst ikke finder sted.

D. Indkomstskat af foreninger, stiftelser, korporationer og andre selvejende institutioner.

§ 21.

Indkomstskatten til staten for de i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 2, nr. 5 c. og f., ommeldte gensidige forsikringsforeninger, kredit- og hypotekforeninger, kreditkasser og spare- og lånekasser samt de i nævnte § 2, nr. 5 g., ommeldte, erhvervsmæssig virksomhed udøvende foreninger, stiftelser, korporationer og selvejende institutioner udskrives for skatteåret 1955—56 med 6 pct. af den efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 377 af 22. december 1954, skattepligtige indtægt uden fradrag i henhold til nævnte lovs § 8.

Skattepligten kan efter finansministerens afgørelse helt eller delvis bortfalde, forsåvidt indkomsten efter de for vedkommende forening, stiftelse, korporation eller institution gældende fundatser, love eller vedtægter udelukkende skal anvendes i almenvelgørende og humane, kunstneriske, videnskabelige, kirkelige eller lignende øjemed.

§ 22.

Ved opkrævningen samt indbetalingen af den i nærværende afsnit D. omhandlede indkomstskat til staten følges samme regler, som er fastsat i nærværende lovs afsnit C. vedrørende den der omhandlede indkomstskat til staten af kooperative virksomheder.

Iøvrigt kommer de i lov nr. 149 af 10. april 1922 indeholdte regler til anvendelse på skatten efter nærværende afsnit D., forsåvidt dette er foreneligt med de heri indeholdte regler.

§ 23.

Den i nærværende afsnit D. omhandlede skat kan ikke bringes til fradrag ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune.